

Николай Лилиев

КЪМ СЛЪНЦЕТО

В небесата къдрав плам
разпилява бледни рози,
в своите приказни чертози,
Слънце, ти заспиваш там!

Ний, чеда на тъмен жребий,
гоним волния ти път,
и в затмението тебе
нашите молби следят.

Над задрямали води
ти разплиташ къдри златни,
и сред ниви необхватни
пламват твоите следи.

Висините отгадават
неразбрения ни вик,
вихрени крила разсяват
сенките на твоя лик.

Твоят блясък ни гори,
твойта власт ни упоява,
химн в душите ни запява
по бленувани зори.

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7748>]